

Publicerad 2019-08-20 22:00 av Maria Sundelin

Kyrkogårdar när det skymmer

Säg har du någon gång likt mig
Sittit på muren som omgärdar kyrkogården
Medan vinterskymningen sakta sänker sig
Och känt den frid som där blir

För en fridfullare plats har jag inte funnit
Än en kyrkogård när det skymmer

Sakta jag reste mig för att gå
Lämna den stilla i sin slummer
Med en sista blick på en mossbeklädd sten
Där namnet nästan suddats ut
Lämnar jag kyrkogården där i mörkret

Minnen som suddas ut i visshet

Om att själar aldrig tar farväl

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maria Sundelin med Poeter.se id #45394 innehar upphovsrätten